شنبه ۳۱ خردادماه ۱۴۰۴
سال هفدهم شماره ۳۱۴۷

برق چالش امروز پرورش‌دهندگان ماهی در همدان

سوخت ژنراتور در اختیارمان نمی‌گذارند/ افزایش بی حد و حصر قیمت خوراک

سپهرغرب، گروه کشاورزی – طاهره ترابی‌مهوش: در گفت‌وگو با پرورش‌دهندگان ماهی در شهرستان‌های مختلف استان همدان مشخص شد؛ امروز اصلی‌ترین چالش پیش روی فعالان این صنعت، قطعی چندین ساعته برق است.

در دنیای امروز، پرورش ماهی به یکی از مهم‌ترین بخش‌های صنعت غذایی تبدیل شده است. با افزایش جمعیت جهان و تقاضای روزافزون برای منابع پروتئینی پایدار، پرورش ماهی نقش کلیدی در تأمین نیازهای غذایی ایفا می‌کند. همچنین این کسب‌وکار می‌تواند در استان‌های دارای ظرفیت بسیار سودآور باشد.

در این بین استان همدان یکی از استان‌های فعال در حوزه پرورش آبزیان است، اما در سال‌های اخیر معضلاتی همچون قیمت بالای خوراک، دسترسی نداشتن به سهمیه دولتی، کم‌آبی، ضعف صنایع تبدیلی، افزایش نرخ ارز، ابلاغ نکردن تسهیلات بانکی کم‌بهره در سالیان اخیر، افزایش قیمت نهاده‌ها و غیره ازجمله مشکلاتی هستند که چالش‌هایی را در این صنعت ایجاد کرده و به افزایش قیمت تمام‌شده ماهی و دور شدن آن از سفره مصرف‌کنندگان، کاهش تولید آبزیان و از بین رفتن سرمایه تولیدکنندگان و جمع شدن بساط تولیدشان منجر شده است.

استان همدان با داشتن ۱۴ هزار منابع آبی خرد و کلان، بیش از دو هزار استخر، مراکز تولید بچه ماهی، کارخانجات بسته‌بندی و فرآوری، از شرایط ویژه‌ای برای توسعه آبزی‌پروری و شیلات برخوردار است.

اما در حال حاضر کمتر از پنج درصد این منابع به آبزی‌پروری اختصاص داده شده، چنانکه در این بخش حدود ۵۲۰ واحد پرورش ماهی گرم‌آبی و سردآبی در قالب مزارع منابع آبی طبیعی، نیمه‌طبیعی و استخرهای دومنظوره در استان فعال هستند.

این در حالی است که طبق نقشه راه شیلات و برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، به گفته مدیران جهاد کشاورزی استان، رشد تولید آبزیان از اهم اقدامات سازمان جهاد کشاورزی است به طوری که میزان تولیدات ماهی استان در سال ۱۴۱۰ در استان به مرز ۱۳ هزار تن افزایش می‌یابد.

اما نکته این است که طی دو سال گذشته مشکلات این صنعت به همین مسائل محدود نبوده بلکه مشکل قطعی چندین ساعته برق نیز بر آن تحمیل شده به طوری که بسیاری از فعالان این عرصه دیگر قادر به ادامه کار نیستند.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا در این باره با تنی چند از فعالان این عرصه گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

کارشناس فنی شرکت تعاونی کشت و صنعت میثاق همدان با بیان اینکه ظرفیت این مرکز پرورش ماهی نزدیک به ۱۰۰ تن در سال است اما به‌دلیل کمبود برق و آب، سال جاری ظرفیت تولید به یک‌پنجم کاهش یافته گفت: باوجود داشتن ظرفیت، به‌دلیل شرایط نامساعد موجود، قادر به استفاده از آن نیستیم.

رضی‌الله تیموری با ابزار اینکه این مرکز پرورش ماهی در شهرستان فامنین واقع شده و فعالیت خود را به‌عنوان بخشی از شرکتی که از سال ۶۲ در زمینه‌های گاوداری، گوسفندداری و کشاورزی فعالیت می‌کند، از سال ۹۰ آغاز کرده اظهار کرد: در زمینه اشتغال‌زایی، در حالت عادی، حدود ۱۰ نفر در این بخش مشغول به‌کار هستند، اما در حال حاضر فقط دو یا سه نفر فعالیت دارند.

وی با اشاره به اینکه در حال حاضر اصلی‌ترین مشکل پیش روی واحدهای پرورش ماهی کمبود برق و قطعی روزانه آن است ابراز کرد: بر این اساس با توجه به نیاز، دو دستگاه ژنراتور خریداری کردیم اما بازهم کفاف نمی‌دهد. از طرفی تهیه سوخت برای ژنراتور همواره یکی از دغدغه‌های ما است چراکه آن را در اختیارمان قرار نمی‌دهند، پس مجبوریم آن را از بازار آزاد تهیه کنیم که در این صورت محموله قاچاق به‌حساب می‌آید.

کارشناس فنی مجموعه کشت و صنعت میثاق همدان با تأکید بر اینکه به‌طور میانگین روزانه ۱۰ ساعت برق نداریم و برق‌دهی به کارگاه‌های ما به ۱۲ ساعت در روز هم نمی‌رسد که تأثیر منفی بر روند تولید گذاشته است، خاطرنشان کرد: قبل از شرایط کنونی، ماهی‌های پرورش‌یافته ما بنا به حجم بالا به شهرهای همدان و تهران ارسال می‌شد.

تیموری ادامه داد: از طرفی هزینه‌های تولید ناشی از کمبود برق و قیمت پایین فروش ماهی باعث کاهش سودآوری این صنعت شده است.

وی ادامه داد: همواره در این صنعت با مشکلات اقتصادی دست و پنجه نرم می‌کردیم اما سال جاری به اعتقاد من شرایط به‌شدت دشوارتر شده و توان ادامه فعالیت نیز به‌شدت کاهش یافته است.

در ادامه مدیر مرکز پرورش ماهی جوادی در روستای ازناو در شهرستان ملایر نیز با بیان اینکه این مرکز پرورش ماهی به پدرم تعلق دارد اظهار کرد: ما از سال ۱۳۸۶ در زمینه پرورش ماهی فعالیت می‌کنیم، در ابتدا فعالیت‌هایمان به شکل سنتی بود اما اکنون به حالت صنعتی درآمده است.

حسن رضا جوادی ابراز کرد: در حال حاضر ظرفیت ما برای پرورش ماهی حدود پنج میلیون قطعه در سال است، اما به‌دلیل محدودیت‌های موجود، هیچ سالی به این ظرفیت نمی‌رسیم.

وی با اشاره به اینکه متأسفانه تأمین برق و آب امروز به یک چالش جدی برایمان بدل شده، اذعان کرد: برای تأمین برق، از موتورها و ترانس‌ها استفاده می‌کنیم.

این پروش‌دهنده ماهی با بیان اینکه اشتغال‌زایی ما در این مرکز نسبتاً خوب است، با چند کارگر که بیمه شده‌اند و به‌صورت خانوادگی این مرکز را مدیریت می‌کنیم تصریح کرد: بازار فروش ما شامل شهرهایی مانند همدان و اراک است و بچه‌ماهی‌ها را به این مناطق می‌فروشیم.

جوادی با تأکید بر اینکه ما در زمینه پرورش ماهی قزل‌آلا نیز فعالیت داریم و تمام تجهیزات و نیازهای مربوط به پرورش ماهی در دسترس ما قرار دارد اظهار کرد: تنها مشکل ما، مسائل مالی و کمبود منابع آبی است چراکه آب مورد نیاز استخرهای ما از طریق قنات تأمین می‌شود، به طوری که طی دو سال گذشته در راستای لایروبی قنات بالغ بر ۵۰۰ میلیون تومان هزینه کردیم و اهالی روستا که از قنات بهره می‌برند هیچ کمکی در این زمینه نداشتند.

در ادامه مدیر پرورش ماهی حدادی واقع در روستای طاسران شهرستان کبودراهنگ نیز با بیان اینکه ظرفیت مرکز پرورش ماهی او در سال به سقف ۱۵ تن می‌رسد، گفت: پیش‌تر نه‌تنها در بحث پروار بلکه در عرصه تکثیر و پرورش بچه‌ماهی نیز فعال بودیم، سالانه به‌طور متوسط ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار قطعه ماهی تولید می‌کردیم.

علیرضا حدادی به چالش‌های موجود اشاره کرده و افزود: متأسفانه روزانه برق ورودی ما پنج ساعت از دسترس خارج می‌شود که این موضوع تأثیر منفی بر تولیدات ما گذاشته است.

وی در مورد قیمت‌های فعلی نهاده‌ها نیز مطرح کرد: قیمت هر کیلو خوراک به حدود ۸۰ هزار تومان رسیده در حالی که در سال گذشته این قیمت ۴۵ هزار تومان بوده است.

وی با ابراز نگرانی از وضعیت اقتصادی این صنعت، عنوان کرد: هزینه تولید هر کیلو ماهی اکنون به ۱۵۵ هزار تومان رسیده و در بازار، ماهی به قیمت ۱۷۰ تومان به فروش می‌رسد، در این شرایط، ما نمی‌توانیم تمامی هزینه‌ها را تأمین کنیم.

این پرورش‌دهنده ماهی قزل‌آلا با اشاره به بازار فروش ماهی‌های تولیدشده عنوان کرد: گرچه حجم تولید طی سال جاری بنا به مشکلات کاهش یافته اما همچنان محصولات خود را به کرمانشاه، تهران و همدان عرضه می‌کنیم.

حدادی با اشاره به مشکلات اقتصادی اذعان کرد: سازمان جهاد کشاورزی هیچ اقدامی برای حمایت از ما نمی‌کند و تنها افرادی که مشکلات ما را می‌فهمند، خود فعالان این صنعت هستند.

رصد روزانه بازار کالاهای اساسی در استان‌های مختلف کشور

سپهرغرب، گروه کشاورزی: رصد روزانه بازار کالاهای اساسی نشان می‌دهد، در شهرهای مسافرپذیر با افزایش تقاضای برخی کالای اساسی، همچنین کالا عرضه می‌شود اما نوسان قیمتی محدود نیز موجود است.

رصد روزانه بازار کالاهای اساسی در استان تهران و سایر استان‌های کشور در حال پیگیری است.

رصد این بازارها نشان می‌دهد، هر کیلو گرم گوشت مرغ در فروشگاه‌های زنجیره‌ای مشهد ۱۰۵ هزار تومان، چالوس ۱۰۵ هزار تومان، تبریز ۱۰۵ هزار تومان، زنجان ۹۴ هزار تومان، گیلان ۱۲۰ هزار تومان، مازندران ۱۱۰ هزار تومان به فروش می‌رسد در حالی که این قیمت در پروتئین فروشی‌های شهرستان دامغان به ۱۵۰ هزار تومان، چالوس ۱۷۰ هزار تومان رسیده است.

طی گفتگوی تلفنی با مدیران برخی فروشگاه‌های زنجیره‌ای این شهرها عنوان شد، گوشت مرغ عرضه شده توسط آن‌ها هر کیلو گرم ۱۰۲ هزار تومان قیمت‌گذاری شده است.

همچنین رصد روزانه فروشگاه‌های زنجیره‌ای این شهرها حاکی از آن است که روغن خوراکی اعم از نباتی (نیمه جامد) و مایع (پخت و پز و نیز سرخ کردنی) موجود بوده و باید بارهای جدید طی دو روز آینده ارسال شود.

همچنین در برخی از شهرها فروشندگان به متقاضیان اعلام می‌کنند در شرایط فعلی می‌توانند از روغن پخت و پز برای سرخ کردن هم استفاده کنند

وضعیت عرضه گوشت قرمز نیز مناسب بوده و هر بسته گوشت گوسفندی ۶۱۵ هزار تومان و گوشت گوساله ۵۴۵ هزار تومان در حال فروش است.

یکی از مدیران فروشگاه‌های زنجیره‌ای نیز اظهار کرد. بارهای جدید انواع مایعات نیز سفارش شده و به زودی این محصولات نیز در فروشگاه‌ها به میزان نیاز تأمین می‌شود.

این گزارش حاکی است پخت نان در برخی از شهرهای مسافرپذیر ازجمله استان گیلان و مازندران نیز به صورت ۲۴ ساعته در حال انجام است.

۲۸٫۵ همت بابت خرید تضمینی گندم به حساب کشاورزان واریز شد

سپهرغرب، گروه کشاورزی: سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها اعلام کرد: ۲۸۵ هزار میلیارد ریال از مطالبات کشاورزان بابت خرید تضمینی گندم به حساب کشاورزان واریز شد.

۲۸۵ هزار میلیارد ریال از مطالبات کشاورزان بابت خرید تضمینی گندم به حساب کشاورزان واریز شد.

این سازمان تأکید کرد: تاکنون همه گندم خریداری شده در ماه فروردین، ۷۵ درصد ارزش گندم خریداری شده در اردیبهشت و ۵۰ درصد گندم خریداری شده تا ۲۵ خرداد ۱۴۰۴، تسویه شده است.

از مجموع گندم خریداری شده از کشاورزان در سال جاری، با احتساب واریزی‌های قبلی، ۴۳۵ هزار میلیارد ریال به حساب کشاورزان واریز شده است.

دهیار روستای ولاشجرد خبر داد؛

قسمتی از روستا را به‌عنوان شهرک صنعتی در اختیار منبت‌کاران قرار می‌دهیم

سپهرغرب، گروه خبر – مریم کریمی آرمان: دهیار روستای ولاشجرد با بیان اینکه حدود ۳۰ سال پیش تخصص اهالی روستا مبل و منبت بوده و طی این سال‌ها پنج هزار نفر از اهالی به یافت‌آباد و تهران مهاجرت کرده‌اند، گفت: در نظر داریم یک قسمت از روستا را به‌عنوان شهرک صنعتی، آزادسازی کرده و با قیمت مناسب در اختیار منبت‌کاران بگذاریم. اگر افراد به روستا بازگردند، می‌توانند کار خود را در شهرک و حتی در منازل‌شان انجام دهند. بنیاد علوی هم قول داده با وام‌های کم‌بهره از آنان حمایت کند.

محسن فریدونی در مصاحبه با خبرنگار سپهرغرب ضمن تشریح وضعیت روستا به مرکزیت آن اشاره کرد و گفت: ادارات دولتی مثل جهاد کشاورزی، درمانگاه، اورژانس، پست‌بانک و مرکز ict در روستا مستقر هستند. شغل بیشتر اهالی کشاورزی، دامداری و باغداری است. جمعیت طبق آمار خانه بهداشت یک هزار و ۳۵۰ نفر و نسبت جمعیت زنان به مردان ۵۰ درصد است.

وی یکی از مشکلات مهم در مدیریت پسماند روستا را نبود ماشین مناسب جهت حمل زباله و همچنین نداشتن باکس زباله عنوان کرد و گفت: اکنون به‌وسیله کمپرسی زباله‌ها از درب منازل جمع‌آوری می‌شود. به ماشین مکانیزه نیاز داریم که هزینه‌بر بوده و مستلزم تأمین اعتبار است و برای یک روستا به‌صرفه نیست.

این مقام مسئول ادامه داد: مکاتبات با سازمان شهرداری، بخشداری و فرمانداری انجام شده تا یک ماشین مکانیزه برای چند پارچه روستا در نظر بگیرند. تأییدیه‌های اولیه دریافت شده و تا حصول نتیجه پیگیری‌ها را ادامه خواهیم داد.

فریدونی با اشاره به وجود یک سالن فوتسال در روستا، از احداث زمین چمن مصنوعی خبر داد و گفت: سال ۱۳۸۳ اهالی روستا زمینی را جهت احداث یک مجتمع ورزشی اهدا کردند؛ البته تاکنون پیشرفتی در کار نداشتیم.

وی از زحمات آقای حسنی از مربیان ورزش‌های رزمی که در روستا سکونت دارد تشکر کرد و گفت: تا جای ممکن توسط خیرین و دهیاری مشکلات ورزشکاران و مربیان را رفع کردیم.

دهیار روستای ولاشجرد به برنامه‌های حمایت از اشتغال طی دو سال اخیر اشاره کرد و افزود: با توجه به تخصص اهالی و با حمایت بنیاد علوی و برکت، وام‌های اشتغال‌زایی برای ۱۰۰ خانوار جذب و جهت احداث گلخانه، کافی‌نت و خرید تجهیزات کشاورزی و دامداری استفاده شد.

فریدونی با ابراز خرسندی از مشارکت بانوان در اقتصاد روستا گفت: ۵۰ درصد از وام‌های بنیاد علوی و برکت با تخصص‌های متفاوت به آن‌ها تخصیص داده شد. همچنین بانوان ورزشکار در مسابقات فوتسال در سطح شهرستان مقام کسب کرده‌اند.

وی با بیان اینکه حدود ۳۰ سال پیش تخصص اهالی روستا مبل و منبت بوده و طی این سال‌ها پنج هزار نفر از اهالی به یافت‌آباد و تهران مهاجرت کرده‌اند، گفت: در نظر داریم یک قسمت از روستا را به‌عنوان شهرک صنعتی، آزادسازی کرده و با قیمت مناسب در اختیار منبت‌کاران بگذاریم. اگر افراد به روستا بازگردند، می‌توانند کار را در شهرک و حتی در منازل‌شان انجام دهند. بنیاد علوی هم قول داده با وام‌های کم‌بهره از آنان حمایت کند.

وی با ابراز تأسف از استقبال نکردن از این موضوع باوجود اطلاع‌رسانی، مشکل اساسی را طولانی بودن مسافت روستا تا شهر دانست و گفت: مبل در تهران تولید و همانجا به بازار عرضه و مصرف می‌شود، اما اگر در روستا سرمایه‌گذاری و تولید کنند، چون روستا به بزرگراه کربلا نزدیک است، می‌توانند به کشورهای همجوار صادرات هم داشته باشند.

این مقام مسئول در پاسخ به این پرسش که میزان خودیاری مردم چقدر است؟ گفت: به‌دلیل کمبود آب، دو هزار هکتار زمین کشاورزی زیر کشت دیم رفته و باعث شده میزان خودیاری مردم کاهش پیدا کند؛ البته صفر نیست. در کوچه و معابر برای کارهای عمرانی کمک می‌کنند.

فریدونی با اشاره به مشکل تأمین آب شرب و کشاورزی گفت: دو حلقه چاه عمومی داریم که ۱۰۰ هکتار باغ انگور را سیراب می‌کند. برای اضافه کردن چاه، پیگیری کردیم تا کشت آبی بیشتری داشته باشیم و باغ‌های انگور را آبگیری کنیم تا از بین نروند چون اشتغال مستقیم برای روستا ایجاد کرده است. همچنین برای ساخت مخزن سالم آب شرب، مکاتبه کردیم تا آب کم و زیاد نشود.

وی جلب حمایت مردم را مستلزم توسعه روستا برشمرد و ادامه داد: اگر مشکل آب و اشتغال روستا مرتفع شود، مهاجرت معکوس خواهیم داشت و این امر توسعه بیشتری را در پی دارد.

وی به بازنگری طرح هادی روستا در سال گذشته اشاره کرد و گفت: آزادسازی و قطعه‌بندی تعدادی از زمین‌ها از چهار طرف روستا انجام و جهت ساخت‌وساز به اهالی اهدا شد.

دهیار روستای ولاشجرد با اشاره به اینکه حدود ۴۲ وظیفه بر عهده دهیاری است، اظهار کرد: از ادارات دولتی و خدمات‌رسان انتظار داریم به وظایف خودشان به‌طور کامل عمل کنند تا وظایف آن‌ها بر دوش دهیاری نیفتد.

فریدونی در پایان سخنان خود با اشاره به اینکه روستای ما محور مواصلاتی شهرستان‌های همدان، تویسرکان و کنگاور است، خط‌کشی معابر اصلی و نصب سرعتگاه را خواستار شد و گفت: پس از مکاتبات چندین‌ساله با سازمان راهداری، هنوز اقدامی انجام نشده است.

دهیار روستای امامزاده زید گفت؛

افتتاح سد سرابی بر روی رودخانه، کشاورزی روستا را از بین برد

سپهرغرب، گروه خبر – مریم کریمی آرمان: دهیار روستای امامزاده زید با ابراز نگرانی بابت از بین رفتن حدود ۷۰ درصد از باغ‌های گردو و خشک شدن قنات‌ها اظهار کرد: با افتتاح سد سرابی تویسرکان بر روی سرشاخه سرابی، رود کشاورزی به‌کلی از بین رفت. رودخانه دائمی روستا، از داخل زمین‌های کشاورزی عبور و قنوات را سیراب می‌کرد. در فصولی که روخانه خشک بود قنوات به آبیاری کمک می‌کردند.

حمید مالمیر در مصاحبه با خبرنگار سپهرغرب در تشریح وضعیت روستا گفت: روستا به فاصله یک کیلومتری از شهرستان تویسرکان قرار دارد. اهالی به زبان فارسی با گویش لری صحبت می‌کنند. طبق آمار رسمی، جمعیت روستا یک هزار و ۳۴۴ نفر و تعداد آقایان بیشتر است. حدود ۳۰ خانوار عشایر داریم که کوچ می‌کنند.

وی با ابراز نگرانی بابت از بین رفتن حدود ۷۰ درصد از باغ‌های گردو و خشک شدن قنات‌ها اظهار کرد: با افتتاح سد سرابی تویسرکان بر روی سرشاخه سرابی، رود کشاورزی به‌کلی از بین رفت. در گذشته رودخانه دائمی روستا، از داخل زمین‌های کشاورزی عبور و قنوات را سیراب می‌کرد. در فصولی که روخانه خشک بود قنوات به آبیاری کمک می‌کردند.

وی ادامه داد: حتی در تصاویر سه سال اخیر، تأثیرات خشک‌سالی در تخریب فضای سبز روستا کاملاً قابل مشاهده است. تنها جایی که درخت‌های گردو سبز هستند مکان بازیابی فاضلاب روستاست که با توجه به توپوگرافی روستا قابلیت پوشش مابقی باغ‌ها را ندارد.

این مقام مسئول با اشاره به قابل حل نبودن مشکل خشک‌سالی و بدتر شدن روزبه‌روز آن گفت: بخاطر نبود بارندگی، حفر چاه عمیق هم راهگشا نیست. با ارگان‌ها و ادارات مختلف مکاتبه شده اما در پاسخ پیگیری‌های عنوان کردند که اولویت این سد با آب شرب است. انتظار داشتیم حقابه‌ای به روستای ما اختصاص دهند تا حداقل قسمتی از باغ‌ها حفظ شود.

مالمیر با اشاره به اینکه بیشتر افرادی که باغ‌شان را از دست دادند، کارمند و بازنشسته هستند ابراز کرد: کسانی که شغل اصلی آن‌ها کشاورزی بوده دیگر قادر به کسب درآمد نیستند. هرچند کشت دیم دارند اما چون تعداد کاشت و برداشت محصول در سال محدود است، هزینه‌های زندگی را تأمین نمی‌کند.

وی در پاسخ به این پرسش که برنامه‌های دهیاری برای قشر جوان چیست؟ گفت: برای حدود ۲۵ نفر از جوانان روستا جهت راه‌اندازی کسب‌وکار و مشاغل خانگی در زمینه‌های دامداری، شیرینی و کلوچه‌پزی، کارواش، موتورسازی و ادوات کشاورزی، وام‌های بنیاد علوی، بنیاد برکت و... را جذب کردیم.

وی با اشاره به کم بودن فاصله روستا تا شهر و نداشتن ظرفیت و زیرساخت‌های احداث سالن ورزشی گفت: تیم‌های والیبال و فوتسال روستا از سالن‌های ورزشی تویسرکان استفاده می‌کنند. ما نیز در حد وسع دهیاری، امکانات در اختیارشان قرار می‌دهیم.

دهیار روستای امامزاده زید با بیان اینکه روستا کشش و شرایط جذب نخبگان را ندارد گفت: دانشجو و استاد دانشگاه در رشته‌های پزشکی، حقوق و... داریم اما بیشتر آن‌ها صرفاً جهت گشت و گذار در روستا تردد دارند. فقط چند نفر از افراد تحصیلکرده، اقدام به احداث گلخانه در اراضی روستا کردند.

مالمیر درخصوص مشارکت بانوان در اشتغال بیان کرد: بیشتر بانوان روستا پرستار و معلم هستند به این صورت که معلمان ما به روستاهای دیگر هم می‌روند. شاید زنان عشایر به حرفه فرش‌بافی مشغول باشند اما زنان خانه‌دار دیگر کارهای صنایع دستی انجام نمی‌دهند.

وی با تأکید بر تشویق اهالی به مهاجرت نکردن گفت: طی سال‌های اخیر مهاجرپذیر شده‌ایم. حدود ۳۰ خانوار مستأجر در روستا زندگی می‌کنند که از اطراف شهر می‌آیند. جمعیت روستا در حال افزایش است.

وی یکی از مهم‌ترین مشکلات برگشت اهالی به روستا را تهیه زمین مسکونی دانست و گفت: زمین داریم به طرح هادی اضافه کنیم اما چون به شهر نزدیک هستیم، بنیاد مسکن اجازه نمی‌دهد. سال گذشته برای دومین‌بار بازنگری طرح هادی انجام شد ولی نقشه جدید هنوز مهیا نشده است.

دهیار روستای امامزاده زید در ادامه با ابراز اینکه مابقی زیرساخت‌ها مثل آسفالت، آب، برق و گاز مهیاست اظهار کرد: با توجه به اینکه هزینه‌های روستا ارزان‌تر از شهر است، از طریق هماهنگی با شورا به اقشار ضعیف و کم‌درآمد که قصد برگشت داشته باشند، کمک می‌کنیم.

مالمیر با اشاره به اینکه سهم مردم در تأمین بودجه به نوع طرح بستگی دارد، عنوان کرد: سال گذشته جدول‌گذاری و آسفالت‌ریزی یکی از خیابان‌ها به اتمام رسید، هرچند درآمد مردم به‌دلیل از بین رفتن باغ‌ها بسیار کاهش پیدا کرده اما سهم خودیاری مردم حدود ۲۰۰ میلیون تومان، سهم دهیاری حدود ۵۰۰ میلیون تومان و سهم بنیاد مسکن سه میلیارد تومان بوده است.

وی در ادامه گفت: در دهیاری، بنده و حسابدار مشترک بین ۱۵ روستا و ناظر فنی که بین ۶۰ روستا مشترک است، مشغول به فعالیت هستیم. حقوق آن‌ها بین دهیاری روستاها سرشکن و در هزینه‌ها صرفه‌جویی می‌شود.

این مسئول در پاسخ به این پرسش که انتظار دهیاری از مردم چیست؟ گفت: از مردم انتظار داریم فقط حمایت و همکاری مادی و معنوی داشته باشند، چون اگر بخواهیم طرحی را اجرا کنیم بدون حمایت و رضایت مردم ممکن نیست. به‌عنوان نمونه برای تعریض خیابان، دو نفر از اهالی در عقب‌نشینی منزل‌شان همکاری کردند.

مالمیر در پایان سخنان خود با اعلام جلوگیری از ساخت و سازهای غیر مجاز در روستا گفت: ۲۰ سال پیش ساختمانی که غیر مجاز ساخته شده بود، نیمه‌کاره رها شد که درس عبرتی است برای اهالی که ساخت و ساز غیر مجاز به نتیجه نمی‌رسد.